NORAKSTS
Lieta Nr.142278812
(1-1065-13/38)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2013.gada 24.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties iestādes Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes pārstāvei *D.L.*,

atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *J.K.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2012.gada 2.aprīļa lēmuma Nr.20-19/112 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] *J.K.* 2012.gada 9.maijā Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā iesniedzis sūdzību, lūdzot atcelt Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2012.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.20-19/112 (turpmāk – Lēmums) *(lietas7.-11.lapa)*. Ar Lēmumu atstāts negrozīts Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora 2012.gada 2.februārī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.600896 (turpmāk – Protokollēmums), ar kuru *J.K.* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114.punktā noteikto prasību neievērošanu piemērots administratīvais sods Ls 60 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8} panta desmito daļu *(lietas*

12.lapa).

J.K. sūdzībā norāda, ka viņš nepārsniedza atļauto braukšanas ātrumu, ko pierāda tas, ka policijas ekipāža varēja panāk un apturēt viņa vadīto transportlīdzekli divās minūtēs. Ja policijas ekipāža divas minūtes, kā tas norādīts Lēmumā brauca ar ātrumu 140-150 km/h stundā, tad policijas automašīna varēja nobraukt vidēji 4,8 km. Turklāt, jāņem vērā, ka policijas automašīnai bija jāizbrauc no sānu ielas un jāuzņem ātrums no nulles. Tādējādi policijas ekipāža varēja nobraukt ne vairāk kā 4 km divās minūtēs. Gadījumā, ja viņš būtu pārkāpis CSN, kā tika rakstīts un braucis ar lielu ātrumu, tad policijas ekipāža nebūtu viņu apturējusi divu minūšu laikā, jo tad viņa automašīnas nobrauktais attālums būtu lielāks.

J.K. lūdz tiesu izvērtēt, vai inspektors *K.G.* ir iepazinies ar pārvietojamā radara Stalker II rokas operatora ekspluatācijas instrukciju un, nosakot radara mērījuma precizitāti, prot izvērtēt mērījumu ietekmējošos faktorus, kā arī vai ir pierādījumi, ka inspektors ir apmācīts rīkoties ar radaru Stalker II.

J.K. protokolā ierakstījis: „nepiekrītu", bijis pārliecināts, ka brauc nepārsniedzot atļauto ātrumu un inspektors nespēja apliecināt, ka tas bijis konkrēti viņa automašīnas ātrums. *J.K.* uzrādītais ātrums varēja būt citas automašīnas ātrums, nav pierādīta saikne starp radara fiksēto ātrumu un tieši automašīnas Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ātrumu.

[2] Paskaidrojumā tiesai *(lietas 16.-18.lapa)* iestāde sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākie inspektori, tostarp *K.G.*, 2011.gada 18.martā un atkārtoti 2012.gada 21.martā, iepazinās ar transportlīdzekļu ātruma kontrolei radara STALKER II - 1, lietošanas nosacījumiem. Policijas patruļa, fiksējot *J.K.* atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, atradās Rokasbirzī, kas ir apdzīvota vieta Aizputes novadā. Izvietojusies Aizputes pilsētas rietumu pierobežā pie autoceļa P112 un, skatoties no SMART MONITOR v 1.4.0.0 izdrukas, redzams, ka dienesta transportlīdzeklis RENAULT MEGANE, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, 2012.gada 2.februārī ar izslēgtu dzinēju no plkst.10.22.51 – 10.28.27 atradās Rokasbirzī, iebrauktuvē uz Ziedu ielu, atrašanās vieta, pēc Globālas Pozīcijas Sistēmas (turpmāk – GPS) $56^0$42'47" Z un $21^0$33'50" A un plkst.10.28.56 uzsāka kustību. Dienesta transportlīdzeklim plkst.10.29.07 tiek ieslēgtas bākugunis un plkst.10.31.07 tas tiek apturēts - atrašanās vieta, pēc GPS $56^0$42'36" Z $21^0$29'49" A.

No Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas Norīkojuma izvietojuma grafika (2012.gada 2.februāra plkst.7.00 līdz 3.februāra plkst.7.00) redzams, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākie inspektori *M.M.* un *K.G.* 2012.gada 2.februārī no plkst.7.00 – 19.00 bija norīkoti maršrutā Nr.M - 6 (Aizpute, Cīrava, Dunalka, Durbe, un Aizputes novads. Autoceļi Kuldīga – Aizpute – Līči, Aizpute – Kalvene, kā arī pievērst uzmanību vietējās nozīmes ceļiem).

[3] *J.K.* 2013.gada 12.marta tiesas sēdē uzturēja sūdzībā ietverto prasījumu. Uz 2013.gada 15.maija tiesas sēdi *J.K.* neieradās. 2013.gada 7.maijā tiesā saņemts *J.K.* iesniegums, kurā lūgts izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes *(lietas 66.lapa)*.

Tiesa nolēma izskatīt lietu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Iestādes pārstāve tiesas sēdēs prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

2013.gada tiesas sēdē kā liecinieks tika nopratināts *K.G.* Liecinieks *K.G.* tiesas sēdē liecināja, ka protokolā norādītajā laikā policijas patruļa atradusies Rokasbirzī, autoceļa malā uz sānceļa, kur veica braukšanas ātruma kontroli. Satiksme nav bijusi intensīva, braukusi viena mašīna virzienā no Aizputes uz Liepājas – Rīgas šosejas pusi, ticis veikts mērījums un uzrādīts ātrums 87 km/h. Mērījums vadītājam uzrādīts, pēc mērījuma veikšanas uzsākta sekošana un ātrums sekošanas laikā ticis palielināts, transportlīdzeklis apturēts aptuveni pēc divām minūtēm, aptuvenais ātrums varējis būt 140 – 150 km/h. Neviena cita mašīna tajā laikā nav braukusi, *J.K.* transportlīdzeklim ātrums fiksēts kā prombraucošs un tas bijis pārāk liels, lai apturētu uzreiz. Balstoties uz pieredzi, varēja arī vizuāli noteikt sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa ātrumu.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

[5] Ar Lēmumu *J.K.* saukts pie administratīvās atbildības par CSN 114.punktā noteikto prasību neievērošanu un *J.K.* saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta desmito daļu piemērots naudas sods Ls 60 apmērā.

CSN 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h (..).

LAPK 149.^{8}panta desmitā daļa paredz, ka par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

Savukārt LAPK 149.^{8}panta devītā daļa paredz atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā (..).

Tādējādi saskaņā ar panta dispozīciju sankcijā paredzētās tiesiskās sekas iestājas gadījumā, ja lietā pierādīts, ka persona vadījusi transportlīdzekli apdzīvotā vietā ar braukšanas ātrumu, kas pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu par 31 – 40 km/h. Gadījumos, kad sakrīt tiesību normā ietvertās un pārkāpuma faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, likums nosaka tiesiskās sekas – naudas sodu Ls 60.

[6] No lietā nodibinātajiem apstākļiem tiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka Protokollēmumā norādītajā pārkāpuma izdarīšanas vietā atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, kā arī nav strīda par to, ka minētā ir apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums". Lietā ir strīds par to, vai *J.K.* minētajā vietā vadīja transportlīdzekli Hyundai Santa

Fe, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar braukšanas ātrumu 84 km/h, vai *J.K.* vaina pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta un vai *J.K.* pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[7.1] 2012.gada 2.februāra Protokollēmums Nr.PD600896 *(lietas 12.lapa)*;

[7.2] *J.K.* 2012.gada 2.marta sūdzība par protokollēmumu *(lietas 21.lapa)*;

[7.3] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora *K.G.* paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2012.gada 2.februārī patrulējis maršrutā Nr.6, policijas patruļa atradusies Aizputes novada Rokasbirzī, autoceļa P-112 šķērsceļā, no kurienes veikta transporta braukšanas ātruma kontrole ar mobilo radaru Stalker 2 Nr.AS004851. Mērījumi veikti taisnā ceļa posmā, vietā, kur starp radaru un kontrolējamo transportlīdzekli nav dabīgu šķēršļu, kā arī nav transformatoru, augstsprieguma elektrolīniju, spēcīgu radioraidītāju. Plkst.10.25 no Aizputes puses acīmredzami lielā ātrumā pabrauca transportlīdzeklis Hyundai Santa Fe, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tādēļ pārslēdzis radaru ar pogu Both/Direction režīmā attālinošos objektu mērīšanai un fiksējis braukšanas ātrumu 87 km/h. Šo mērījumu fiksējis ar pogu Loc/Rel, pārvietojot to lodziņā Lock/Fast, lai saglabātu mērījumu un uzsākts sekot minētajam transportlīdzeklim. Tikai aptuveni pēc 2 minūtēm, braucot ar ātrumu 140-150 km/h, izdevies panākt augšminēto transportlīdzekli. Sekošanas laikā atkārtoti braukšanas ātruma mērījumi netika veikti, jo radara režīmu pārslēgšanas rezultātā var tikt zaudēts tā īslaicīgajā atmiņā saglabātais mērījums. Pēc transportlīdzekļa Hyundai apturēšanas, tā vadītājam uzrādīts radara mērījums, vadītājam nosaukta precīza atrašanās vieta, kur tika veikta viņa pārkāpuma fiksēšana, tādējādi vadītājam tika uzrādīti visi pierādījumi un izskaidrota pārkāpuma būtība. *J.K.* sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums, *J.K.* iepazīstināts ar protokola saturu, izskaidrojis pēc kādām likuma normām paredzēta atbildība, kā arī izskaidrotas tiesības pārsūdzēt pieņemto lēmumu, *J.K.* protokolā ierakstījis vārdu „Nepiekrītu" un parakstījis protokolu ailēs par iepazīšanos ar protokola saturu un tiesību un pienākumu izskaidrošanu un par protokola eksemplāra saņemšanu. Izvēloties ātruma kontroles vietu netika pārkāpti ceļu policijas darbību reglamentējošie dokumenti, mērījumu leņķis pret prom braucošo transportlīdzekli robežās starp 10 un 15 grādiem nevar būtiski iespaidot mērījuma precizitāti un nebūtiskā novirze varētu būt par labu vadītājam un šī kļūda ir iekļauta mēraparāta pieļaujamā kļūdā ± 3 km/h, kas tiek aprēķināta vadītājam par labu, pieņemot lēmumu par soda uzlikšanu. Mēraparāts ir sertificēts un verificēts. Mērījums tika veikts no stāvoša dienesta transportlīdzekļa, kuram bija izslēgts dzinējs un ventilators. Radara darbību mērīšanas laikā nepārtrauca blakus signāli. Fiksējamais objekts – transportlīdzeklis Hyundai Santa Fe atradās taisnā ceļa posmā un šajā ceļa posmā fiksēšanas brīdī neatradās neviens cits transportlīdzeklis *(lietas 23.-24.lapa)*;

[7.4] SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E1374V11, ar kuru mērīšanas līdzeklis Stalker II, Nr.AS004851 atzīts par derīgu. Sertifikāts izsniegts 2011.gada 12.decembrī un ir derīgs līdz 2012.gada 11.decembrim (*lietas 28.lapa*);

[7.5] No SMART MONITOR v 1.4.0.0 izdrukas, redzams, ka objekts */reģistrācijas numurs/*, 2012.gada 2.februārī ar izslēgtu dzinēju no plkst.10.22.51 – 10.28.27 atradās Rokasbirzī, iebrauktuvē uz Ziedu ielu, atrašanās vieta, pēc Globālas Pozīcijas Sistēmas (turpmāk – GPS) $56^0$42'47" Z un $21^0$33'50" A un plkst.10.28.56 uzsāka kustību. Dienesta transportlīdzeklim plkst.10.29.07 tiek ieslēgtas bākugunis un plkst.10.31.07 tas tiek apturēts - atrašanās vieta, pēc GPS $56^0$42'36" Z $21^0$29'49" A. Tāpat no minētās izdrukas redzams, ka laika posmā no plkst.10.29.22 līdz 10.30.52 objekts pārvietojas ar ātrumu, kas ievērojami pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu *(lietas 29.-34.lapa)*;

[7.6] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors *K.G.* 2011.gada 18.martā un 2012.gada 21.martā parakstījies par iepazīšanos ar autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Radara Stalker II lietošanas nosacījumiem un parakstījies par to *(lietas 35.-36.lapa)*;

[7.7] No Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas Norīkojuma izvietojuma grafika (2012.gada 2.februārī plkst.7.00 līdz 3.februāra plkst.7.00) redzams, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākie inspektori *M.M.* un *K.G.* 2012.gada 2.februāra no plkst.7.00 – 19.00 bija norīkoti maršrutā Nr.M - 6 (Aizpute, Cīrava, Dunalka, Durbe, un Aizputes novads. Autoceļi Kuldīga – Aizpute – Līči, Aizpute – Kalvene, kā arī pievērst uzmanību vietējās nozīmes ceļiem) *(lietas 37.lapa)*.

[8] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Lēmuma pamatojumu kopsakarā ar lietas dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumus un liecinieka liecību, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem pamatotie secinājumi ir pareizi un Lēmumā norādītais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojas minētā lēmuma motivācijai.

[9] Izvērtējot [7] punktā konstatētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka tie ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, lai atzītu *J.K.* par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa konstatē, ka Protokollēmumā fiksēts īss notikuma apraksts, proti, kādā laikā un vietā norisinājusies darbība, kas bijis transportlīdzekļa vadītājs, kāda normatīvā akta prasības ir pārkāptas. Tādējādi *J.K.* informēts par viņa izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību.

Izvērtējot policijas darbinieka paskaidrojumā norādīto, tiesa konstatē, ka attiecībā par pieteicēja automašīnai fiksēto braukšanas ātrumu 87 km/h (ņemot vērā pieļaujamo kļūdu, 84 km/h), policijas darbinieka paskaidrojumā norādītais sakrīt ar Protokollēmumā norādīto un pretrunas nav konstatējamas. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieka

paskaidrojumā [7.3] sniegtās ziņas, jo tas apstiprinās ar lietas materiāliem.

Turklāt *J.K.* vadītās automašīnas Hyundai santa Fe, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ātrums fiksēts ar radaru Stalker II Nr.AS004851, kurš saskaņā ar 2011.gada 12.decembrī SIA „Latvijas metroloģijas centrs" izsniegto verificēšanas sertifikātu Nr.E1374V11 ir derīgs autotransportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 2012.gada 11.decembrim [7.4]. Tādējādi tiesa secina, ka administratīvais pārkāpums 2012.gada 2.februārī ir fiksēts ar tehnisko līdzekli, kura mērījumi kā pierādīšanas līdzeklis atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Lietas materiālos *(lietas 35.lapa)* atrodas dokuments, kurā *K.G.* ar savu parakstu apliecina, ka 2011.gada 18.martā ir iepazinies ar autotransportlīdzekļu ātruma kontrolei – Radara STALKER II-1, lietošanas nosacījumiem. Tiesas sēdē iestādes pārstāve norādīja, ka inspektors *K.G.* ar radaru Stalker II strādā ikdienā, līdz ar to konstatējams, ka jaunākais inspektors ir apmācīts un ir kompetents rīkoties ar radaru Stalker II. Ņemot vērā minēto un to, ka radars, ar kuru ticis fiksēts pārkāpums ir pārbaudīts un tam ir izsniegts verificēšanas sertifikāts *(lietas 28.lapa)*, tad tiesa neapšauba ar radaru veikto mērījumu precizitāti.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka *J.K.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, līdz ar ko *J.K.* pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8} panta desmitās daļas.

[10] Izvērtējot *J.K.* norādītos argumentus, tiesa konstatē turpmāk norādīto.

[10.1] Sūdzībā *J.K.* norāda, ka to, ka viņš nepārsniedz atļauto braukšanas ātrumu pierāda tas, ka policijas ekipāža varēja panāk un apturēt viņa vadīto transportlīdzekli divās minūtēs.

Tiesa šādu *J.K.* argumentu noraida kā nepamatotu, jo tam ar kādu ātrumu *J.K.* braucis brīdī, kad policijas ekipāža veica pakaļdzīšanos, proti, pēc tam, kad ticis fiksēts Protokollēmumā norādītais ātrums, nav nozīmes, jo par to *J.K.* pie administratīvās atbildības netiek saukts, līdz ar to lietā nav strīda un lietā nav jānoskaidro ar kādu ātrumu transportlīdzekli vadīja *J.K.* pēc Protokollēmumā fiksētā pārkāpuma. Turklāt no lietas materiāliem konstatējams, ka *J.K.* vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontrole pēc tā izbraukšanas no apdzīvotas vietas „Rokasbirzs" netika veikta, līdz ar to tas varēja būt gan lielāks, gan mazāks par konkrētajā vietā atļauto braukšanas ātrumu. Tāpat minēto iemeslu dēļ nav nozīmes tam, ar kādu ātrumu policijas ekipāža sekoja *J.K.* vadītajam transportlīdzeklim, kā arī *J.K.* veiktajiem aprēķiniem par policijas ekipāžas pakaļdzīšanās ātrumu un pakaļdzīšanās ilgumu. Tiesa norāda, ka konkrētajā lietā ir strīds tikai par to, vai *J.K.* vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 84 km/h Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā.

[10.2] *J.K.* norāda, ka Lēmumā nav norādīta precīza policijas ekipāžas atrašanās vieta - kurā šķērsielā, kas ir pamats šaubām vai ir ievērota ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija - „Aizliegts transportlīdzekļu braukšanas ātrumu kontrolēt ceļa posmos ... pirms vai pēc apdzīvotas vietas sākuma un apdzīvotas vietas beigu ceļa zīmes".

Tiesa norāda, ka minētā instrukcija ir policijas iekšējs normatīvais akts un tā bija saistoša tikai policijas darbiniekiem un minētais noteikums bija paredzēts, lai mērījumu veikšanas gadījumā nerastos šaubas par to, vai transportlīdzeklis, kura braukšanas ātrums tiek

mērīts, atrodas apdzīvotā vietā vai ārpus apdzīvotas vietas. Konkrētajā gadījumā, izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdi gan *J.K.* vadītais transportlīdzeklis, gan policijas ekipāža atradās Aizputes novada „Rokasbirzī", proti, vietā, kas apzīmēta ar 518.ceļa zīmi. Līdz ar to nav šaubu par to, ka transportlīdzekļa braukšanas ātrums ticis fiksēts tam atrodoties 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā.

[10.3] Protokolā ierakstot „nepiekrītu", *J.K.* bijis pārliecināts, ka brauc nepārsniedzot atļauto ātrumu un inspektors nav spējis apliecināt, ka tas bija konkrēti viņa automašīnas ātrums.

Tiesa norāda, ka *J.K.* uzskats, ka viņš braucis nepārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu ir tikai viņa paša subjektīvs vērtējums, kas neapliecinās ar lietā esošajiem materiāliem. Attiecībā uz *J.K.* norādi, ka fiksētais braukšanas ātrums varēja būt citas automašīnas ātrums un, ka nav pierādīta saikne starp radara fiksēto ātrumu un tieši viņa vadīto automašīnu tiesa norāda turpmāk minēto.

No lietas materiālos esošā jaunākā inspektora *K.G.* paskaidrojuma konstatējams, ka *J.K.* vadītās automašīnas braukšanas ātruma fiksēšanas brīdi citu transportlīdzekļu konkrētajā ceļa posmā nav bijis. Minēto tiesas sēdē apliecināja arī *J.K.*, norādot, ka satiksme konkrētajā laikā un vietā nav bijusi intensīva, līdz ar to tiesai nerodas šaubas par to, ka, veicot braukšanas ātruma kontroli, jaunākais inspektors būtu kļūdījies identificējot transportlīdzekli, kuram mērījums tiek veikts.

Papildus tiesa norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (*Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa*). Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieks būtu personīgi ieinteresēts sastādīt *J.K.* administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī sūdzības iesniedzējs. Tāpat tiesa konstatē, ka policijas darbinieka paskaidrojumā nav konstatējamas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem un citiem pierādījumiem lietā.

Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.AA 666-05/5 15.1.punktu*).

[10.4] Attiecībā uz citiem *J.K.* argumentiem, tiesa norāda, ka tie pēc būtības nevar mainīt tiesas secinājumus par to, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to tiesa šos argumentus detalizēti neanalizēs.

[11] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst par pierādītu, ka *J.K.* pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu par 34 km/h vietā, kur atļautais braukšanas ātrums bija noteikts 50 km/h.

Ar Lēmumu sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods Ls 60 apmērā, tātad atbilstoši LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā noteiktajai sankcijai.

Konkrētajā gadījumā, iestādei konstatējot, ka *J.K.* ir izdarījis LAPK 149.^{8}panta

desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, vairs papildus nebija jāizdara nekādi citi lietderības apsvērumi, bet bija jāpieņem lēmums par sūdzības iesniedzēja sodīšanu ar naudas sodu Ls 60 apmērā, jo LAPK 149.[8]panta desmitajā daļā noteikta konkrēta sankcija – naudas sods Ls 60 apmērā, kas šajā gadījumā arī tika piemērots.

Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvā pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet *J.K.* sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta sesto daļu, 289.[17]panta pirmo daļu, 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *J.K.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2012.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.20-19/112.

Spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* S.Blūma

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese S.Blūma
Liepājā 2013.gada 24.maijā.